

Taylan Umut Anar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.12.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aklanbaç

Suçlulardan farkınız
Yalnızca yakalanmadınız
Bu çakallığınızla siz
Bir suçludan daha fazlasısınız

Taylan Umut Anar

Alışkanlığın Yerçekimi

Acıtmamaya yüz tutmuş, sıradan hüznünlere dair yakarsın her sigaranı.
Ama hüznün değil, eski umutlardır söndürdüğü kül tablalarında.
Dumanlar hiçbir günahı yüklenmez giderken,
Hiçbir acını paylaşmaz ağzındaki kötü tat.
İyi mi sevgilim, sen sigarayı bırak
Ağlamaya başla.
Belki ağlamayı beceremeyenler kadar sevemezsin yağmurları ama;
Yine de sevgilim,
Ağlamak çok şey katar sana.
Katarların ağırlığının hiçbir ilgisi yoktur taşıdıklarıyla,
Ben mühendis, sen şairsen eğer;
Aklımda tuttuğum bir sayı bile,
Belki seni ağlatmaya yeter.
Geç olur belki ama sorarsın elbet,
Benim şiire verdiğim değer,
Azmettiğim gözyaşlarının kaç tanesine eşdeğer?
Çok alıştık, yıllarca bir bilinmeyene değer vermeye.
Bu kadar kolaydıysa değer vermek eğer,
Sevgilim,
Sormuyorum sana.
Aklım değdiğinde dudaklarına,
Kaç para eder,
Benim ruhuna verdiğim değer?

Taylan Umut Anar

Araftan Bildirge

Gittim dedin
Zaten azalmıştım aklım da çıktı kalanımdan
Ölüyorum sandım
Ben ölmeyi pek sevmem öyle denk gelirse kırk yılda bir
Gittiğin gün de ölmedim ama
Bir yaşayasım da kaçmadı değil
Gittim dedin
Kıpırdayamadım olduğum yerden bir süre
Ne tarafa gittiğini göremedim uzaklaşmak istemedim ezbere
Tamam ben yakınlaşmayı da pek sevmedim ikide bir ama
O takip mesafesini de bir kaybetmedim değil
Gittim dedin
Sesini alamadım o an bi tünele girmiştim
Işıklarda zayıfladı ilk kavşaktan dönemedim
Normalde korkmazdım da hiç kararmamıştı dünyam bu kadar
Aydınlığına da bir o kadar alışmadım değil
Gittim dedin
Ben aslında
Seni götüren yolu yapanlara yenildim
Gittiğin yeri yer yapanlara
Gittiğin yerde yaşayanlara yenildim
Ben yenmeyi pek sevmem
Yenilmenin de hastası değilim
De
Böyle sürekli marizlenmeye
De
Bir gıcık kapmadım değil

Taylan Umut Anar

Bana Ölünden Sözet

Kendini asmış bir insanın,
Boynundaki ipe bağlı olduğu kadar bağlıydı hayata.
Yaşama,
Bir ölünün ölüme inanmadığı kadar inanıyordu.
Kolayca ölebildi.
Ölümlle çoktan anlaştığı belliydi zaten her halinden.
Son nefesinde,
Yeminler ediyordu hala,
Hayattan özür dilememeye.
Kolayca tutabildi.

Taylan Umut Anar

Ben Bu Şehri Annem Olmadan Sevemem

Ben bu şehri gökyüzü olmadan da severim
Burda güvercinler ölürken de güzel
Çatılarında ağlarım damla yağmur yağmasın
Çatırdarken güzel burda çatılar
Vazgeçmesin de uçurtmalar
Ben bu şehrin göğüne daha fırtınalı bir yüz çizerim

Ben bu şehri ışıkları olmadan da severim
Burda hikayeler kayıpken de güzel
Ve karanlık bahanesi değil mi ellerin
Aşık dokunduğu kadar aşık
Çirkin aydınlıkta daha çirkin
Ve daha iyimser karanlıkta aynalar
Burda da
Dahası kitaplarımı bile yakarım kelebekleri için
Köprüleri zifiridir
Işıklı meydanları hep ayrılmak için
Evleri karanlıksa
Sokakları ışıldar şehrin
Her gece bir infazımı yakarım bu şehrin evsizleri için

Ben bu şehri sen olmadan da severim
Burda sensizlik sen varken de sensizlik
Bana gitmediğim bir şey söyle
Sensizlik ve ben
Sen yanımdayken de sensizdik
Sokakları bitirimdir
Ne ki kötürüm kaldırımları
Adımları yitik
Bütün yüksek duvarlarına da tırmandım gizlerinin
Yollarını kısaltmak için
Kestirmeleri mahşer kalabalık
Daha kavuşmamış ne aceleci ayrılıkları var şehrin
Çıplak ihtilallerini dikizledim geceleyin
Aşklaşması çarpık, silüeti silik
İstinatlarından yüksek sarsıntıları var
Kimi hikayecilerinin ve
Sağır eden suskunluğuna
Bütün şairlerini ezberledim
Ben
Diktiğim heykellerine bile bir şiir olsun susmadım senin
Dili olsa da sussa beton duvarları şu yaldızlı şehrin

Taylan Umut Anar

Bin Nasihat

Onlara söyle,
Sana kendinden haber sordurup durmasınlar.
Sana kalsın haksızlığın.
Hatırsızlığın.
Akılsızlığını ezberle.
İki yüzünü de öp,
Yatırmadan uykuya.
Acelene bir anlam kat yoktan.
Afili ve dağınık.
Sıradanlığını bütünle,
Derli dursun uzaktan.
Silahını süsle.
Gölgele özrünü.
Takdirini fısılda.
Onlara söyle,
Sana kendini vurdurup durmasınlar.
Sana kalsın ölümsüzlüğün.

Taylan Umut Anar

Ciddi Şiir

Bombaları da patlasın şefkatinde mavinin büyük nefretlerinizin sol çaprazında
Bu mavi çok merhamet bir renktir gaddarlığınızda solmuş bayraklarınızla yerle bir
kahraman bir marşın arka fonunda
Para yakar da ısıttığı kadar çok üşürseniz pahalı kaçır ekonomideki açıkla bu dalgalı
kurlarda
Kapitalist mazeretleri de sizindir yuttuğunuz kadar kusamazsınız yavrularınızın ağzına
En fazla katil olursunuz bir sabiye ya da vicdan bir katile ya da tüküreyim
vicdansızlığınıza
Tuttuk nefesimizi derindi ama o mavi sularda o aklımızın sesi o boğulmazsa hala orda
Eşgali değmez tarife bile bir iki nefes sigara içsek ölüşüne yeter dirisine fazla
Hangi çocuk öldü bugün yine suratlarınız da çirkin ışığı kapansa sonsuz korkmazdık
içinizde
Kırk derviş öldü her halvethanede üzüldüğünde bir kıtada bir anayla
İçiniz de iç değil piç oldu duvarlarımız da tutsaklığınızda camlarımız da kırık sayenizde
Seyyah geçse yalınayak yol olurdu muta zulüm oldu kanlı adımlarınızla şekil
ayakkabılarınızla
Tılsımlandığıyla kaldı yeni yeni gözler karamsadiğim masalların asfalttan ama gözü
patika yollarında
Tabaktaki çamura iştahlandığınızla ahmaklığımız daha hızlıdır elinizdeki kanın
cevapsızlığına oranla
Hazır değmişken eliniz saatini de kurun dakik cinayetlerinizin nam salmış
zamansızlığıyla ayrılıkların da kavuşmaların da
Sorsak her bağlamda kargaşasıdır fikir delirme arifesi aynı algı başka bakıyla
Sormasak keşmekeşidir garip duygular aşk ertesi gece pişmanlıklar panayırıyla
Bu gece çok pişmanlık bir vakittir bile sessizliği uğuldar çığlığın alt kümesinde
Ne otoriteler ne tok mutlak sesler anaforunda çalkalanır çatlaklarını uzatır
kuşkuculuğun ünlemleri korolar silsilesinde ahlarla vahlarla
Hazır değmişken eliniz maviyi de boyayın karanlığınızla kadim savaşınızı da saplayın
huzurumuzun kırkırdak omurgasına tam ortasına

Taylan Umut Anar

Çarşambaya Övgü

Bu çarşambalar da çok oluyor artık. Tam sayfa kara haber bu yavşak çarşambalar. Gün bile geç doğar. Bir damla yağmaz ağzına sıçayım. Kan versen tutmaz, çiçek eksen açmaz, kıyamet olsa kopmaz çarşambaları. Çarşamba vuku bulan bütün musibetlerin nedeni bizzat çarşambanın kendisidir. Belediyeler, çarşambaları zehirler çaresiz, evsiz, kimsesiz köpekleri. İhtiyarların, huysuzluğu tutar. Bebekler bile gülmez çarşambaysa. En sevdiğin pantolonu yirmi sever giydirip, çıkarttırır çarşambalar sana. Her zaman cuk oturan pantolon, o gün çarşambaysa uymaz amına koyayım. Ne olduğunu anlayamazsın. Dolap kevgire döner. Annen bir tek çarşamba sabahları azarlar, on yedinci sefer uyandırırken seni. Baban tuvaleti gasp eder, altına işersin kapının önünde. Çarşambalar tuzaktır. Kırk sefer kontrol edip, kırk birincide çıksan denk gelirsın nemrut komşulara. Boynun tutulsa bakmaktan, tek yıldız kaydıramazsın çarşamba gecesi. İçinde patlar ne dileyeceksen. Amuda kalkarsın ay ışığında.

Bana gelince
Doğduğum gün olur kendisi
Ondandır
Bir ömür sürecek
Bu benim çarşamba çaresizliğim
Her günüm salı tedirginliği ondan,
Perşembenin gelişini seveyim

Sana gelince
Çok çarşamba bir gündü gittiğin,
Hatırlıyorum
Ve
Biliyorum, seviyorsun hala
Çarşamba olmasa terk etmezdin
Yoksa
Evlenmezdin başkasıyla şüphem yok
Bu çarşambalar olmasa

Taylan Umut Anar

Geçmişe Dönen Topaç Tahriğinde Anın İnfilakına Beraat İstemi

Bir duygu var. Topaç gibi dönüyor içimde. Okuyup tarif edemiyorum bir türlü. Kıyamıyorum da uzanıp durdurmaya. Rüya gibi dönen topacı ben nasıl durdurayım amina koyayım? Zalim miyim ben? Bekliyorum öyle çömelmiş, bir yandan seyrediyorum. Sanırsın film oynatıyorlar. Dram sanki. Öyle zevkli. Kelimeler var bulanık, belli belirsiz. 'Yalnızlık' var, 'Korku' var, 'O var' 'Soğuk' var, tanımadığım başkaları var. Zor seçiyorum. Dünya kadar dönüyor. Zamanı bile geri alır o hızla. Bir topaç zamanı kadar geriye. Bir topaç, zamanı geri alır işte öyle. Şaşırsın. Öyle basit işte aslında. İnanmazsın. O topaç dönecek var gücüyle. Dönecek, dönecek ve tekrar dönecek. Fakat yorulacak elbet. O umutlara, pişmanlıklara, hayallere, hüznünlere sürtüne sürtüne duracak. Devrilecek. Yeni bir el tutacak sonra. Yeni eller, yeni dokunuşlar, izler gezecek. Sonra tekrar dönecek. Dönecek, dönecek ve tekrar dönecek. Bir oyuna başlıyorum bir yandan. Acele cümleler kuruyorum okuyabildiklerimden, topaç durmadan. Boşluklarını dolduruyorum ipuçlarıyla, kendi bulmacamın. Kendi yapbozumu çiziyorum, biçiyorum. Labirentinden çıkıyor tamamlanmış yalnızlıklarım. Özgür kalıyor bazıları. Bazıları yarım. Ruhumun anaforlarına saçıyorum, olmuşlarını 'keşke'lerin. Kim bilir nerde birikiyor 'oysa' lar? Kaç senedir kayıp sorular buluyorum duygu arşivimin dehlizlerinde. İyice yıpranmış, tozlanmış, eskimiş hepsi. Bazılarını hatırlıyorum. Şöyle şeyler yazıyor hayal meyal:

Seni sonra konuşuruz
Zaten haklısın
Herkes biliyor
Bunlar da benden
Dinle lütfen
Lütfen dinle
Anlatıyorum
Ben sana neden gelemedim?
Çünkü aklım karıştı
Sen öyle birden sorunca
Seviyor musun diye
Yok yok
Ruhum karıştı aslında
Aklım da bu işlere çok karıştı
Bulamadım arayı
Gelemedim
Gelemedim çünkü
Trafik vardı akşam vakti
Sonra uğrar bırakırım dedim nolcak
Hem polisler de vardı
Aşk arıyorlardı bizimki sandım
Kimliğim evdeydi
Kaçtım
Gelemedim
Gelemedim çünkü
Annem ağlıyordu
Saçına beyazlar örmüş,
Çözemi yordu
Bütün gece uğraştık
Dizimde uyumuş
Uyandıramadım korkudan
Beyazları çoğaldı
Onları ördüm çocukluğuma

Yorulmuşum
Dizinde uyumuşum
Gelemedim
Gelemedim çünkü
O filme ben daha önce gitmiştim zaten
Beğenmedim hikayesini
Hem koltukları da rahat değil o aşkın
Bir mutsuz son var diye ayırmayalım sevenleri
Ayrılmayalım dedim kaç sefer
İlla görücem dedin
Gittin
Yerimi kaptılar
Gelemedim
Gelemedim çünkü
Gelen yerlerim ağrıyordu
Çalışmaktan
Fırsat bulup
Şöyle adam akıllı bi sevemedim
Seven yerlerini
Ellerimi sattım
Çiçekçiye
Meğer
Kalbim bile durmuş
En çok atan yerinden
Ölen yerlerim olmuş
Yürüyemedim
Gelemedim
Gelemedim çünkü
Çok kalabalıktı yanın
Uğultusuna dayanamam adının
Başka ağızlarda
Seni sevenler kuyruğunda çok sıra vardı
Kaynayamam bu havada şimdi
Ulu orta bu soğukta
Zaten kapanır dedim
Bana sıra gelinceye kadar
Yarınlarımı bıraktım orda
Ben gittim
Gelemedim
Ben sana neden gelemedim
Gelemedim çünkü
Yetkisiz servisiyim ömrünün
Sevgi levham bile yok
Kaçak çalışıyorum
Bu duyguları bir matbaada bastırıyorum
Korsan çoğaltıyorum hüznüleri
Hep sahtekar kahramanlarım
Para karşılığı savunuyorum
Ayrılık alıp
Yalnızlık satıyorum
Kelebirden okutuyorum
Yarım kalmış roman sonlarına

Çocuk masallarını
Büyüklerle ispiyonluyorum
Ben her yarıyıl başı
Tedavülden kaldırıp kavuşmaları
Merdiven altı özlem yapıyor
Toptan satıyorum aşıklara
Karaborsa
Ben bu topaç böyle güzel dönerken
Çok korkuyorum duracak diye
Bırakıp
Sana dönemiyorum
Böyle güzel dönemem diye

Taylan Umut Anar

Gerçek Bilginin İmkansızlığı Üzerine

Çocuktuk,
İki boyutuyla yuvarlanıp gidiyorduk hayatın,
Ergenlik acılarımız çıkmamıştı suratlarımızda henüz
Ve dert edinmek gibi bir huyumuz yoktu,
Sonsuzda öpüşen,
Yahut öpüştüğü rivayet edilen,
Bir düzlemdeki
İki olgun paraleli...

Çocuktuk
Çernobil içenlerimiz dahil,
Ümrümüzde değildi virüsler, Mayer kadar.
Yanından geçer giderdik yalnızca
Mahalle mezarlıklarının.
Algıda seçici davranmazdık polis telsizlerine.
Gökaltında masumiyeti bulmuş,
Müzelere teslim etmemiştik henüz.
Büyüdük.
Canımızı yakmaya başladı artı sonsuz.
Ve hoş karşılamadık gücümüz yettiği kadar;
Kaos teorisi deneyleri, TC temsilciği plaket törenlerini.
Önce bilinmeyenlerle tanıştırıldık.
Ve kendimiz tanıştık hiç bilinemeyecek olanlarla.
Edebî tasvirini yapamadık sürrealist hiç bir manzaranın,
Belki hiç anlamadık şairin oralarda anlatmak istediğini ama;
Zararlı bir çabuklukla terfi ettik,
Bilimde şüphecilikten
Hayatta şizofrenliğe.
X bölü sonsuz sifıra yakınsaktı,
Anlıyorduk.
Ama emin olamıyorduk bölmeden
Sıfır bölü X hala bu kadar belirsizken.

Ve ben hala emin değilim,
Olup biten hiç bir şeyden...

Kaç iç içe çelişkiden geçer saniyede,
Vasat bir beynin, en ücra kıvrımı?
Kaç denklem, örtebilir denksizliğini
Yüz kızartan bütün beşinci işlemlerin?
Parçalandığında molekül,
Hücre dokuyu bütünlediğinde,
Doğurduğunda Curie,
Hitler ağladığında,
Sustuğu vakit Nietzsche,
Konuştuğunda İsa,
Ve yürütüldüğünde dağlar,
Ve küçük kızdan sorulduğunda,
Ve ateşten korktuğunda toprak.
Ateşe atıldığında bir çocuk,
Ve çocuğu öldüğünde bir baba.

Ve bir saatin durması ansızın,
Ve bir kırlangıcın öksürmesi,
Ve kalp eğik atışları,
Ölemediğinden değil
Bilemediğinden kaçan,
Düşey ivmesi ihmal,
Çok yavru bir ceylanın...
Hayatı çekmiş anası vaktiyle
Elinden eteğinden.

Ve emin değilim ben hala,
Olup biten hiç bir şeyden...

Devlet neyi tüketir,karbonhidratlardan sonra?
Mümkün mü sıfırsız matematik?
Vektörel çarpsam hüznlerini bir filozofun?
Kaç radyan eksiği kalır bir şairin iç acılar toplamından,?
Kaç nevroz fazlası çıkar,toplam psikolojisinden bir sürünün?
Ve bir teşbihi vaktinde yapmak kadar kolay mıdır
Erken teşhisi,
Tedavisi zaten geç kalmış
Bir takım Sokrates paradokslarının?

Metafiziğin çıkardığı sesleri duyamaz mı normal bir insan kulağı?
Bir sağır tasavvufu eksik mi bırakır,ney'i duyamadan?
Kaç adım mesafesi bir sufinin bir ateiste?
Aynı mesafe mi mesafesi bir ateistin bir sufiye?
Kimin gözleri renkli rüyalar gördüğümüz bu tek renk gözler?
Bu eller ne kadar soğuk böyle,hem tarihi de yoğurmuş?

Ve kadın
Kaç evren gizli sâde suretinde bile?
Kaç formül gizli, kaç yüksek matematik?
Kaç yöntem gizli,
Kaç asırlık denklem? ...
Ve kadın
Temizlikçi kadın,
Kuantumcu kadın,
Zengin kadın,
İşçi elleri yorgun kadın,
Beyaz elleri solgun kadın,
Ölü kadın,
Gizemli kadın,
Mâsum kadın,
Çirkin kadın,
Melek,
Şeytan,
Savaşçı,
Korkak,
Gülen kadın,

Penceredeki kadın,
Hiçci kadın
Onurlu,düşkün,
Etken,edilgen kadın
Ana,bacı
Ve fahişe kadın
Anne ve fahişe kadın
Ve yalnız kadın
Yalnız,kadın...
Tarihin atlası alınlarında soru işaretleri,
Keşfi tuzak ve gizli harita kenar kasabalarının,
Ve uzaklığında bir ülkenin,
Bilinmezliğin hücrelerine mum damlası dolduğu,
Bilinmeyenin organ hali,
En soyut hali insan etinin.

Türevi alınabiliyor günümüzde,
Çok karmaşık,
Kadın duygularının.
Ve alanı belirleniyor erkek bedeninde,
İntegral hesabıyla,
Bir göz tanesiyle başlayıp, sonsuz uzunlukta parmaklara giden...

Ve ben emin değilim hala,
Olup biten hiç bir şeyden...

Bir kelebek açarken gözlerini hayata,
Uçarken...
Dans ederken bir arı Tanrı'nın geometrisiyle,
Bir yasemine konarken...
Taze kuş cıvıltıları,sloganlara yenik.
Eylem planı yapar bir terör örgütü.
Bombalar ciğerlerde patlar.
Derin kesilmiş tırnak acısı,
Sigarasını içerken bir yazar.
Tango'nun dili entelektüel üsluplarda.
Burnun aldığı her cins kokular,
Çok çok başka dünyalarda.
Yazamadığın kaç şiir varsa,
Seyredemediğin kaç gök yüzü,
Orda ararsın gerçeği, rastgele bir telefon numarasından.
Ve hiç anlayamazsın.
Ruhun neye yenik,yangın molalarında.
Kaç tutuşma gösterebilirsin parmaklarını kullanmadan.
Bilemezsin.
Yalnız gözlerde canlı durur,aşkın bütün heykelleri.
Ve elektrik direkleri.
Güvercinler
Keskin kenarlı çatılar.
Hızlı adımlar,

Ayakkabılar.
Ayakları üşüyen çocuklar sokakta.
Yün kazaklar,
Sokak köpekleri.
Kurbağa sesleri,
Böcekler.
Uçgenler.
Daireler,çokgenler?
Üvey arkadaşlar,
Kardeş katilleri,
Vatan hainleri,
Logaritma,
Matrisler,
Enzimler...
İmpuls eşiğidir ömrünün,tepkisizleşirsin.
Ve sen hiç yettiremezsin kör umutlarını
Ellerinin uzandığından daha öteye.
Bilemezsin,sislidir dimağın.
Ellerin kavuşmaz gerçek bir ele hiç.
Hissedemezsin.
Ve dokunamazsın çıplak ellerinle,
Masken olmadan göremezsın.
Tarif edemezsin et ve kemikten canlı bir umudun
Ağaçsız bir toprakla zamansız kucaklaşmasını.
Ve İmkansızlığında bir nefesi ciğerde esir tutmanın,
Allahsızlığın takvâsında,
Acı bir fren sesi duyulur birden,
Tenhasında ruhunun;
Teknolojiye alışkın olmayan,
İnsansever,alaturka bir caddesinden.

Ve hala emin değilim ben,
Olup biten hiçbir şeyden.

Ama
Yine de inanıyorum sağ omuzdaki meleklere.
Melodilere,
Sözsüz şarkılara inanıyorum.
Emin olamıyorum her zaman,
Bir annenin denge denkleminde,evlat küme'sinde tanımlı.
Ama yine de inanıyorum.
Balkondan bacaklarını sarkıtmış,
Gülüşü yabancı cennetlerin meltem numunesi,
Tanrının,şeytansız bahçelerinde,
Aynasız gündüzlerin,çiçekteki yansıması,
Bütün çocuklara,
Çocukluklara...

Taylan Umut Anar

Git Sen de, Gitmesen de

Kabahati gelişinde buldum
Öyle güzel gittin ki giderken
Hiç gelmesen üzüldüm belki ama
Kahrolurdum gitmesen

Taylan Umut Anar

Güvercin İtikâdı

Oysa daha kanatlarını dahi çizmedim güvercinlerin
Taşırmadan ömrümden
İncecik
Oysa bulaştırmadan kenarlarını
Orta yerine hazin sonların
Hikayelerim de vardı anlatacak
Adını dahi üfleyemedim kulağına
İnanır mısın
Oysa en çok da adı yorulacak
Soruldukça solacak
Soluklaşacak
Yoksa
Bilinenler
Hep adı koyulanlar
Akılda kalan
Adı koyulaşanlarsa
Bu hüznler nerde barınacak
Bir gün elbet
Canlıların gözlerinde birikecek ölümler
Oysa daha gözlerini dahi çizmedim güvercinlerin
Kendine kem bakan aynaların ardında
Yuvaları keskin cam kırıklarından
Gözleriyle kanatırlar ufkun bağrını
Oysa
Kuş uçuşuyla uzak
Bakışıyla yakın
Bütün mesafeleri
Bu mesafeler dünyasının
Ve cehaleti kadar mahluk
Çesareti kadar tanrı
İki yürek arasında
Göç
Oysa daha yüreklerini dahi çizmedim güvercinlerin
Bu telaş
Birkaç ölü çıkarır her acemi kalp çarpıntısında
Oysa
Zamanı değil
Zamansızlığıydı uğuldayan
Bu adı bu sinsi bu alçak tuzaklar panayırında
Yüreği ağzında eli kulağında ayrılıkların
Yalnızlıkların
Oysa daha yalnızlığını dahi çizmedim güvercinlerin
El sürmedim
Kalabalığına boş sayfaların
Ve ıssız başlangıcına
Kalem bile değdirmedim
Bir güvercin yalnızlığının
Oysa yeminlerin gölgesinde büyür
Kandırılmışlığı gözlerin
Ve
Yorulur elbet
Verilmemiş sözleri tutan eller

Bir gün
Uykusu çatırdar yorgun yerinden aklın
Sızdırır mutsuzluğu azar azar
Şantim santim aşındırır
Ölümsüzlüğünü ruhun
Oysa daha gökyüzünü dahi çizmedim güvercinlerin
Ve yıldızlamadım gecelerini
Oysa özgürlük
En çok duvarlara yakışır
Yorgun bir güvercinle penceresinde
Oysa
Kapılarıyla hür
Kilitleriyle esir
Kafesleri
Duyduğum bütün masalların
Oysa daha ölümünü dahi çizmedim güvercinlerin
Kederden
Tuzak bir hüznün vakti uçuşup
Kurşunlarına gömüldüler ölümsüz aşkın
Oysa daha ayrılığını dahi çizmedim güvercinlerin
Her başlangıç eskitecekse yenisini böyle
Kahrolsun kavuşmak
Kahrolsun sevişmek
Kahrolsun mutluluk

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu

1

Hüzn-ü kuruntu:

Bir insanın kalbine dokunduğunda

Eline batan hüznün kırıntıları

Ya da

Bir kalbi çiğnediğinde ayağını kesen

Kırık hüznünler

Bir nevi

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 10

Cenazeme gelmişsin gibi özlüyordum
Bana 'sen' dediğinde bile seni
Şimdi benden 'o' diye bahsediyosun
Şanki mezarıma işiyorsun

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 11

Aklıma gelme hiç olmazsa
Çok yoruldu
Yokluğun
Rehin
Aynamda hüznün gözün
Azılı varlığım
Bir kaçış havada
Aklım

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 12

Giremedim hikayelerine
Beni dualarına yaz

Yanına uzanamadım
Beni duvarlarına as

Pencerende başkası var
As beni de duvarlarına

Ben dilekleri tutuyorum sen
Yaz beni dualarına

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 13

Bazen
O kadar ağlamıyorum ki
Her saat bir Eylül
Bir ömür her Eylül
Dokunsalar yağmur

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 2

2

Hikayemi soracaksan
Sorma hiç,
Şu mutlu anımızı hiç bozma
Sonra anlatırım ben sana
Geniş zamanlarda
Benimki biraz hüzün hikaye

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 3

Her şeyini sevmeme gerek yok
Sevemem de zaten
Beni sevişini sevsem yeter mesela
Gerisine zamanla alışırım
Birkaç şeyini çok sevip
Kalanına alışmak
Değil mi zaten aşk,
Birisinin?
Öyle değil mi?

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 4

4

Hüzün kokuyor üstün başın

Senin

Değdiğin her şey

Hüzün

Rengin hüzün

Sesin hüzün

Kötü alışkanlığın

Hüzün

Senin

Bütün vücuduna yayılmış

Kötü huylu

Bu hüzün

Yüzün hüzün

Gözün hüzün

Hüzne batmış

Boğazına kadar

Dünün bugünün

Gecen hüzün

Günün hüzün

Hüzün

Aldığın nefes

Hüzün çıkmış ömründe senin

Hüzün

Yazın güzün

Sen artık bu hüznülere

Yüzünü dönemezsin

Önün hüzün

Arkan hüzün

Sen artık benim hikayemde hüzün şeklinde bir noktalama işaretisin

Her cümlemin sonuna bir hüzün ekledin

Hüzün ol git

Git

Yolun

Hüzün

Olsun

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 5

5
Sevişmek,
Bir akşam üstü yağmak şana, bir şehir olduğunda sen
Mazgallarında birikip, uzağına dökölmek
Hüzün.

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 6

6
Benden nefret ettiğini
Her gün tekrarlamak için gelmiş
Olamazsın
Bunca yolu
Sana sarılmayı hatırlatmak ve
Kendine dokundurmamak
Kendini gözlerimden sakınmak için gelmiş de
Olamazsın
Ağzımın dibine
Biliyorum
Duymak istediğin şeyler
Var
Elbet
Ama
Daha da önemlisi
Duymak istemediğin şeyler var
Onu da biliyorum
Yanımda kalmalı
Sözlüğümü taramalı
Ve bazı şeyleri söylemediğime tanık olmalısın
Bazen
Bazı cümlelerin yokluğu yaşatabilir insanı bir dönem
İyi bilirim
İnsan bazen bazı şeyleri duymamak için dinler sırf
Birisinin
Seni seviyorum dememesinden daha kötü olan
Seni sevmemişim diyebilmesidir mesela
Mesela
'Seni hala seviyorum' daki gecikmiş vurgu
Daha fazla yıkar adamı
Yüzyıllarca susmasından
Sevdiği bir sesin
İnsana

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 7

Cümle içinde saklanmıyor bazı aşklar
Gizlenemiyor bazı özneler çok aşiksalar

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 8

Andolsun ki hiçbir aşk
Daha kutsal değil
En adi ayrılıktan
Ve şiirler şahidim
En kısır hüzn
En anaç mutluluktan
Daha doğurgan

Taylan Umut Anar

Hüzn-ü Kuruntu 9

Bir kol saatim bile yokken
Tanrım seni yarattığında,
Her duvarda
Tarihinin yazması gidişinin
Bu çağda
Çok hazin.

Taylan Umut Anar

İki Sokak Bir Park Bir de Mezarlık Çocukluğum

İki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum
Çok şiirler kazıdım isli duvarlarına az ellerim paralandı
Bir yağmur bir mahalleye bu kadar yakışamazdı
Çirkin iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Eski adamlar hala yaşar parmak izleri saçlarımda
Gürültüsünü unutmadım bazısı da sesli ağıldı
Bir kadın ki adı bile bela gözleri ustura bakardı
Tenha iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Soğuk odalar pencereler soğuk merhaba soğuk
Bir ağaç devrilmesin bileklerimi süt keser
Bir uğultusu var camlarda ve buğultusu çıplaklığın
Bir cinayet fısıltısı ki sessizliğinden boğuk
Ürkek iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Geceler kime yıldızlanır hala aklım ermez böyle fettan
İkindilerini de sevdim ve göz göz pencerelerinde akşam
Gıcırtilarıyla konuşurum tahta kapıların masaların ve kadınların
Köhne iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Sırlarını sokağa sakladım yalnızlığın da bazı yöntemleri var
Burada polis duvarları da konuşturuyor bari farkına varmasalar
Neşter kesiği cümleler öğrendim kan sızıyor hep ağzımdan
Suçlu iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Bu devran parklarda mı fır döner böyle çocuk
Oyuncakları ihtiraslarından bozma kirli sakallı bebelerin
Ve bıçaklar yalıyorsa ardı hep kırmızıydı karanlığın
Bıçkın iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Kaç nöbet devirdik bir varil ateşti hepi topu
Şarap tükürürdük azalırdı bu saatler kelim
Her adımda irkilirdi haini gecenin tek kulaklar
Ve iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Ulan yürekse yürek kim kanatıyor bizi bu deli cesaret nerden
Martılarımız da çoktu hiç çıkmadı sudan gemilerimiz
Bir roman gibi yazıldık tehlikeye bir kırık pusula bir yalın kılıç
Oysa iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Bir nihâvend döner kandırmacalı bir bahar birkaç yaldızlı sabah
Fasıllarında derun manalar arar tek notalık adamlar ve şarkılar
Üzgünmüş gibi yaparlar da hüzünbozan bir beklenti var
Çalar kahkahaları kulaklara bir şuh meltemdir eser
Gider iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Çamaşır ipleri urgandır kanlı canlı asılır hakikatler mandallarına
Ama balkon ama perdeler aralık ama ulu orta gölge oyunları loş ışıkların
Hıştırtıları avuçlarımızı gıdıklar geceleri beyaz giyilir sırf beyaz soyunmak için
Çalkalanır gençliğimiz duvarlar ardı bütün kıvılcım öyle bir dibi cehennemin
Günahkâr iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Demek tutuklanacaktık aklıktan zaten bağılı olmasa ellerimiz
En kahpe vurgun gibi zaman beş dakika geç kalsa ekmek
Sinsi bir de hesabı var havanın suyun kim bilir kaçta tükenecek
Yoksul iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Çelikten dramdır diri bir umut ayaklanır her sabah saat altı
Kaldırımlara sürtünür sabır köpekler uyanır metal cızırtısından
Tez yayılır havadisleri hurdaya çıktı çoktan dünden kalan
Nankör iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Mevsim biriktiriyorum sandım üstüm başım hep ocak
Üstüme yağdı kan kimin iklimine girsem tehlikeli ve yasak
Anladık kuşları da çok durmaz arşın şu griliğe bakarsak
Göksüz iki sokak bir park bir de mezarlık çocukluğum

Taylan Umut Anar

İsa Yanında Havari KaygısındaYım Sevgilim

Ben içinde bir iki dal kalmış kırışmış sigara
Paketlerinin dahi fanatik hüzündarıyım sevgilim
Dayanamam ütüsüz gömleklere bile ütüsüz
Gömlekler duygusallığın hayati olduğu her
Gökyüzünde seyir ettirilenyaralı kuşlar gibidirler
Güzel kızın hüphüzünsaçları var ve kırışık
Gömleğin içi her zamankinden çok inanıyor
Aşka oysa yaralı kuşlar ve sıcak namlular beni
Ürkütüyor sevgilim mevsimlere sövdürüyor bu
Avlaklar nehirler doldukça kuytularına teniminbolluk
Zamanlarımda akış açılarım darlanıyor bir şeylersiz
Kalıyorum

Ben sigarasını özgürlüğe içerken toslayıp
Pedere sevdiği kızın yanında tokat yediği
Gün şifasız yerinden bozulan azalan alazlanan
Psikolojinin üstüne tezler yazılmış ama anlaşılmamış
Konu başlığıyım sevgilim başlangıçlardan
Uzaklaşalım sonu olsun olmasın bizi ana konuşuz
Düşünüyorum karnında tökezleyenlerini düşürüyorum
Başarısız kalkışmalarımın ve duruşmalarımda iftiralar
Hep aynı yalanlarıma ben bile inanırım öyle güzel
Yalancıyım aynalarını kandırdığım bir pamuk
Prenses hikâyesiyim zehirsiz elmadaki diş iziyim
Plasebo etkisiziyim

Ben idealize hüzünlere özenip realist nikotinlere
İç çeken kokusundan kedilerin kendini sevdirmedeği adam
Lara tapan acemi kızların sanrılarına siktir git diyebilisleriyim
Sevgilim hangi kabloyu keseceğini bilen felçli bir saatçiyim bir
Kelimesi dahi olmayan alfabenin en gösterişli harfiyim beni
Kullanmanı bekleyen eski usul bir ölçü birimiyim sensiz
Ölçülemeyen ölçüsüz biri miyim neyim sensiz mimiksiz
Bir aktörün hayatının tek başrolü gibiyim kesinliğin olmadığı
Yerin popüler gibi'siyim kaşınan yeriyim sokaktaki uyuz
Köpeğe acıyarak semiren bir ev köpeğinin sana ölümü
Yakıştıran bir şiirdeki ihtiyar yaşama sevinciyim ani oluşüne
Hayretler içerisindeyim bu halimle ben ters
Yöne girmiş yabancı plakanın kendine kızdığı ilk molada ayna
Yüzsüzlüğündeyim ve ben kırdığı bardağın suçunu arkadaşına
Atan bir çocuğun özgüvensizliğine çooooooooook
Üzölmekteyim sevgilim senin mutsuzluklarından ağır bir
Hüznün parmak uçlarına süzölmekteyim çekmekteyim acı
Şuyumu senin toprağından minerallerimi siyanürlemekteyim
İsa'nın aklında tanrısına tapılmayan bir menkıbenin
En ateşli müridiyim sevgilim her gün biraz daha
Süryanileşmekteyim

Taylan Umut Anar

İstila

Yıktığın bu şehir
Adına tapıyordu
Tünellerim açıldı sana
Kapılarımı kıldın

Taylan Umut Anar

Kalpazan

sahtesine meraklı her şeyin şiirler dahil
iki tarafı da kesen bir bıçağı var hep
mintanının iç cebinde
tanrısı güzelse de karanlıktır aklı

beyoğlu'nda saklanan bir kalpazan var
polisler tetiktir kimse bilmez

korktuysa parklarda uyur
oturarak uyur uzanmaz
sisler içindedir uzaktadır evi
adresi bütün karakollarda var
elleri eğri büğrü biraz
sesi haincedir
cesur gösteren haydalı bir paltosu var
yüreği kaybolur bazen içinde bulamaz

sarayburnu'nda saklanan bir kalpazan var
polisler tetiktir kimse bilmez

güvenmemeyi üstadından öğrenmiş
sivri dudaklı adamlara
ve sabrı bir hırsızınki kadar sinsidir
misket oynasa da yalnızken
kaldırımlara tüküren katil arkadaşları var
hassasiyet besliyor serçe seslerine üstelik
bir kelepçe şıkırtısında yarımca aklı da gider

fatih'de saklanan bir kalpazan var
polisler tetiktir kimse bilmez

denk gelirse bir iki hüznün kaçırır ikindileri
cigarası sarmadır çok içer yarısında atar
ruhu mahzene benzer küf kokar iki üç metreden
en büyüğünü eylülde yapar vurgunun
kanlı olur planlı olur
dört gözle bekler vagonlarını yağmurun
ne kadar ayrılık varsa
gaddarlığından jilet gibi geçer
ölüsü bile öter bazısının korkudan
harita gibi olur yarık gözleri
leşinden kurşun geçirmez kiminin
eti kemiğinden sert olur
sonbaharın öldürdüğü hikayeler
aşka çok benzer
kahramanları mermiye benzer
kahramanları kalpazandırılar
barut kokan sakallarıyla anılırlar
kızgın namlularıyla tanınırlar
hepsi de votkayı sek içer
bozgun çıkar her hazan

tophane'de saklanan bir kalpazan var
polisler tetiktir kimse bilmez

ceketli adamlar etraftır
nereye iki sefer gitse
parmakları titrer şüpheden
elleri bütün titrer
ve ayağının izinden tanırırlar onu
adımları toprağı tutar
tehlikeye adını kırk metreden takar
haydutsa o cellatsa o korsansa o

tarlabası'nda saklanan bir kalpazan var
polisler tetiktir kimse bilmez

epey düşünmüş
oysa hiç öpüşmemiştir
gözleri kısık bakar ondandır
ağız aralıksa ondan
gözlerini beyaz bir omza hiç sürtmemiş
usulünü bilmediğı tek soygundur kadınlar
rest çekmez payına hiç
gürültüyle kalkar kriz masalardan
zıpkın kalkar
oluk kan akar gövdesi
keskin sırları mengene gibi sıkar dişleriyle
tırnakları avuçlarına derin batar
avuçları patlar hırsından
kan ırmak akar

aksaray'da saklanan bir kalpazan var
polis tetiktir kimse bilmez

şimdi voltadadır alayı
bıçkınlığına dem tutan
militan şairleri vardır
en arka mahallelerindedirler
şiiirin ne ki belanın
onu anar dururlar her hüzün
bitirimseler kavgada
onun yüzünerdir
kınına hiç girmemiş bıçak gibi girer çıkarlar
dünyanın kaburgasına
suskunsalar gök uğıldar
çok bağıırırlar evvel suskunsalar
bağırsalar gecenin gayyasında
kalubeladan duyulur
en gerçeğı boğıuntuya gelir
bir senaryo okusalar
her ağılama
en sivri gözleriyle ağılarlar
kirpikleri batar günaha

sert ağlarlar demir ağlarlar
kodes duvarlarına
kalpazanın adını kazır dururlar her baskın
şimdi voltadır alayı
özgürlüğe fena bulaştılar
en pis yerinden aydınlığa sataştılar

içimde saklanan bir kalpazan var
ben tetiğim polisler bilmez

Taylan Umut Anar

Kime Diyorum

Ulan

Şu uçurtmayı vurmayın dedik kaç sefer
Çocuklar üzüyor amına koyayım
Eksiliyoruz gereksiz
Şimdi durup dururken
Küstürmeyin adamı gökyüzüne
Bir çocuk gülüşü
Kolay mı yetişiyor bu devirde

Şu sarı gülleri koparmayın dedik kaç sefer
Ayrılık oluyor sonra amına koyayım
Duygulanıyoruz gereksiz
Zaten kaç kavuşmamız var,saysan
Şunun şurasında

Ulan

Şu zavallı kedileri de öldürmeyin dedik kaç sefer
Uyku tutmuyor geceleri sonra
İşe geç kalıyoruz gereksiz
Her kediye sevmekten yolda
Kedi de mi can derdinde artık
Bu devirde
İnsanın akıllı hiç kedide kalır mı amına koyayım
Bi memlekette

Şu anneleri üzmeysin dedik kaç sefer
Şu mobilyalara, nem yapan banyoya, akıtan çatıya,toza toprağa
Şu pembe dizilere, filmlere, şarkılara, türkülere
Kaç sefer söyledim
Şu diktatörlere, zalimlere,hainlere
Aşırı sıcaklara, trafik kazalarına, toprak kaymalarına, felaketlere,
Bilim adamlarına, haber spikerlerine, meteoroloji uzmanlarına
Anneleri üzmeysin
Kelimeler dilimize batıyor sonra
Türkçemiz bozuluyor gereksiz
Gerçekleri yuvarlayamıyoruz düz hesap
Masal okurken çocukluğumuza

Ulan

Şu kıza da açılalım dedim kaç sefer
Bu kapı dışa açılmıyor amına koyayım
Kilitleniyoruz gereksiz
Camları da kırık pencerelerin
Rüzgar alıyoruz haybeden
Bu yüksek rakımlarda

Taylan Umut Anar

Köktensencilik

Eşi diğëerinden farklı çorapların düzeni inkar
Edişimin miladıdır kötü bir yönetim biçimi gibi
Sususun da dinlemeyişlerine devrimi anlatasım var
Gölgesinde gözlerimin ışığa benzer bir boşluk var seni
Elbisesiz görmek istiyorum bir kere de gözlerini
Yumuşuna bir randevu ver bir yaradır damağımda
Açan koenzimlerini hiç tatmamış olmak tahribatına müptela
Hassas dokularım aklımdan da çıkmıyor kanamak

Taylan Umut Anar

Masal Sayılar ve Nietzsche'lik Kavramı

Denklemin bir tarafında çok yalnız kalacaktı
Ortak bölenlerimizin en korkağı ve
Bir masal sayı tanımsızlığı kadar bile
Gerçelliğim yoktu sen kümesinde
Problem çıkarmadım

Taylan Umut Anar

Okuyor Musun

Biliyor musun
Var/dım bile ben
Sonumuzdan da önce
Yok/luğumuzun bu tek kişilik başlangıcına
Sana söylemediklerimi
Masana bıraktım
Uyandırmadan seni
Mutlu sonumuz cebimde
Karıştım bile kalabalığa
Sesim yırtılıyor olmalı bir yerlerde
Duyuyor musun

Görüyor musun
Dizleri kanıyor çocukluğumun
İnançsızlığın tahtında
Ömrümü düğümlemiştim ya soluğuna
Sen hâlâ dualar ediyor musun?
Cellatların ulaştılar buraya
Sorgulardayım ne zamandır
Yarım da olsa bıraktığım
Cevaplar olmalı orda
Soruyor musun

Kaçıyor musun
Güçsüzlüğümünden
Çaresizliğimin
Doldu mu vakti
Beni terk ediyor musun
Hüznüm geçiyor olmalı
Bir yoksul gibi
Orta yerinden hayatının
Acıyor musun
Sana diktirdiğim zaafılarımı
Hüznüme giydiriyor musun
Cesedine uyuyor mu bedeni
Umup da bulamadıklarının
Yakıştırıyor musun

Taylan Umut Anar

Öğrenilmiş Çaresizlik

Sevdiğimiz kızların ellerini tutmayı hayal edecek cesareti biz filmlerden çaldık
Şarkılardan öğrendik sevdiğin kızın gözlerinde hayata anlam aramayı
Ve kızın seni sevmiyor olmasının kötü bir şey olduğunu
Aslında birer sapık olduğumuzu
Öpüşmenin akıl sır erdiremediğimiz
Yine de taklit ettiğimiz duygusal boyutunu
Tutuşmaların serbestisini
Güzel sözler yumurtlamanın gerçeküstücü mecburiliğini
Hiç aklımızda yoktu bir gün şiirlere konu olabileceğimiz
Bizim biricik aşkımızın efsane olması gerektiğine bu kadar kör inanmıyorduk
Her ilişkinin farklı olduğundan haberdar değildik
Biz hepsini aynı zannediyorduk
Bir Ferhat
Bir Mecnun
Bir de Kerem vardı
Aşktan gözleri kör olmuş
Bizse
Gözümüz başka şeyleri görürken
Aynı zamanda seve de biliyorduk
Biz her şeyi filmlerden öğrendik
Kızlar duygulanmayı
Erkekler ağlamayı
Hepimiz aşkı
Aşkın tarif edilemezliğini senaristlerden öğrendik
Kandırıldığımızı ayıttık
Ancak
Şimdi de vaktimiz yok
Kandırıldığımızı yanmaya
Uyanmaya
Aşkla olan meşguliyetimizden

Taylan Umut Anar

Rakı Ataleti Feylesof Devinimleri

Niçe' ye söyleyin ağlamasın artık tanrı burda
İnsan buysa üst'ü de kalsın zaten birader
İntihar eden filozoflar falan vardı bilmem neciler
Çok rica ederim bir kere de bizim masamızda ölsünler
Şu kafaları bir değıştirelim
Kadehe rakı sonra konulur önce su
Bir rakı içecek septist kesiliyorsunuz bütün masa
Bi spirütüalist olun iki dakika
Müzik bile musîki oluveriyor içerken de
Size ne oluyor amına koyayım
Şikayet döşeniyorsunuz kavuna karpuz
Garson
Şopen'e söyleyin biraz iyimserlik ayırdık ona da
Bu kadehten sonra bizzat yanına gidip mutsuzluğundan da öpücüm hatta
Hepinizi öpücüm tek tek öpücüm bırakın öpücüm
Sen biraz Aristo getir ortaya mantıktan bahsedicem
Bu bilim adamlarının da amına koyucam da
Güvenemiyorum bu çağın üçkağıtçı filozoflarına
Bu ne biçim Aristo garson askerliğini yapmamış daha
Götü donmamış ayazda mantıktan bahsediyor burda
Sen bunu al
Neşet Ertaş aç bizim masaya
Şöyle yaz hesaba
Mevlam ayrılık vermesin gökte uçan kuşa Leyla
Yaz yaz
Bir de şiir yaz Orhan Veli'den içinde balık olsun,mezgıt olsun,levrek olsun,şışede olsun
Şopen'in masasına Aşık Veysel götür biraz
Beyin amcıklaması geçirsın
Sen bunları bizim hesaba yaz
Bizim hesabı da hesaba yaz
Materyalist olunca öderiz kaçmıyoruz
Hesabın yanında bir de karşı manifesto yaz das kapitalizme
Siz yüz veriyorsunuz bu adamlara de
Dükkanın sahibi komünist olucak diye bi kaide mi var de
Ama liberalliğini de bozma
Biz içerken Marksistiz sonrasını karıştırma
Yüzlükten sonra akılcılık yapmıcan aga bi masada
Nü çalışırım şimdi sahibine de sana da
Şu kadehleri hızla tokuşturalım beyler
Ne güzellikleri harcadık hep ayık kafayla
Fröyd haklıydı biraz
Az biraz da Adler bu alengirli konularda
Çirkin doğan kızlarına içelim dünyanın
Ve güzel kalamayanlarına aklımızda
Garson masamız varoluşmaya başladı inceden
Çağır Sartr'ı çıkıp otursun muhabbetin ortasına
Hey Kant
Benim saçları fikirlerinden fiyakalı dostum
Alamancı dostum
Nasıl eleştirel oluyor fikir rakıya düşmeden bize biraz anlatsana
Hegel içmiyorsa sen iç piç mecbur muyuz ikinize de dert anlatmaya
Güzelleşen kafalar değil çirkinleşen dünyalar içtikçe

Garson Şu kemikleri de ayır Pavlov'un gariban köpeğine
Bizim masadan bir yer ayır köpeğin de burjuva Pavlov'una
Ziyafet teorimize bir AynŐtayn bul acele
Yan masadan bir sarhoŐ gelsin bizim masaya mesela
Olrıc gelsin, Selim IŞık gelsin,  zbencilliğimciğim gelsin bunalım versin
Komt gelsin sosyoloji versin, Firom gelsin psikoloji versin
Sokrat gelsin Şu cevaplara güzel sorular versin
Nivton gelmesin bir elma tabağı göndersin yeter ortaya
ArŐimete söyle buz getirsin bize bir gümüŐ tasta
Hatırımız yoksa itirazımız var M sl m Baba'dan
Hatırımız için ölecek bir hasta getir Şu masaya
Sıcak bir intihar getir Kamus'tan itirazı yoksa Şu yalan dolana
Sezen Babanın bir Őarkısına benzetice m suratını garson
Dilimin ucunda
Şu surat içine sinerse senin de kıyametin gelsin garson
O alacası içinde fesatla
Sen hangi günü gen edicen be garson bu sıfatsızlığınla
Kızma ama
Bilmediğin Şeyler var garson
Dinle ne yden
Bergsoncu bi çay demle önce bize Russell'in  aydanlığında
Pragmatizmin ilk doğrusu  ayı vaktinde yetiŐtirmektir kafası karıŐan bir masaya
Kim ki bilmez meyle seyreلميŐ  ayın tadını ve tütünün ve gizemin
Şiir ona biraz Hayyam'dan bahsetmektir işte garson
Her Şiirin bir düzeni olmalı bir d z leni
Her mutlunun bir özeni olmalı mutlaka
Kimi sevmeyi  zer garson
Kimi  zmeyi sever
Bağzı Şeyler tehcir meselesi
Kimi Küçük Prens sever kimi Prens Makyavelli
Bu sene de Őampiyon biz değiliz garson
Yediğimiz g llerden belli
Garson
Bu sikik muhabbet biter mi böyle
Sen bize fincanda durduğu gibi duran bir kahve getir
Bir felsefet r getir mermi yağdırsın fikirlerimize
Sen bize yazıldığı gibi okunan bir feylesof getir son son
Ya olduğumuz gibi göstersin bize bizi
Ya gösterdiği gibi oldursun Şu zalım dünyayı
Nihayetinde dünya
  tik e dönen kutuplardan basık bir yuvarlak masa
Değil mi garson?
Ağlama garson

Taylan Umut Anar

Sarf Malzemesi

Sarf malzemesi gibiyim aşkın
Dikkate alınmıyorum
Ayrılığın zayıf hesabında

Taylan Umut Anar

Sen Aldığım En Güzel Habersin Tanrıdan

Sen aldığım en güzel habersin tanrıdan
Ne ekmek ne su ne bu çizgiler yüzümde
Dilim dönse şiir olmazdın ya
Güldürmeyen Allah gülüşünü yaratmış işte
Yüzünü yörüngemden ayırma ikiye de birden
Bak hüzüngâhımda bir derviş seni dönüyor içimde

Sen aldığım en güzel habersin tanrıdan
Ne akıl ne ruh ne kuyruğu kedilerin
Ellerini sevebileceğim bir yere koy sen
Saçlarını beyaza ben boyamalıyım
Kaç eylül götürüyor bir sustuğun ah bilsen
Bilsem bir intihara kaç haziransıdırmalıyım

Sen aldığım en güzel habersin tanrıdan
Ne Hegel ne Pisagor ne rubaileri Hayyam'ın
Bozuşundan belliydi de kuramayacağın cümleler
En sevdiğim şair bu duygusuzluğun senin
Matematiği bile yüksek duygularımdaki deplasenin
Gölgen düşüyor ne yapsam olduğum tarafına denklemin

Sen aldığım en güzel habersin tanrıdan
Ne Münster ne Şuşehri ne de yokuşu Barbaros'un
Yürürken yorulduğun yere kadar caddelerim
Güzelse sigaram sen öksürene kadar
Çimriliğim tutar sen azalmışsan
Üç beş adımın hesabını yaparım
Bensiz yürüyorsan sensiz yürüyorsam
Kahrolsun randevuları kapitalist meydanların
Bu zararına kavuşmayı bana gelişinden vermiyorsam

Sen aldığım en güzel habersin tanrıdan
Ne Raskolnikov ne Selim Işık ne de Leman fena halde
Bütçesi yetişmemiş film gibi göz bebeğinde yansımam
Bir roman yarım kalmış kahramanları bin pişman
Kelimeler düşman tariflere sözlüklere düşman
Nihayet bir çift dudak gibi kapağımda iki paslı jilet
Sebebim bir öpücüğün olmalı hikâyemi tamamlayan
Bir bulanık şehvet ve birazı et dudaklarının gerisi nefret

Taylan Umut Anar

Seri Şairin İlk Cinayeti

Ulan ben bu şiiri daha önce de duydum
Çeşit cinayetler teşhir ediliyordu meydanlarında
Ortalık tabut doluydu
Paldır küldür devriliyordu ağaçlar içinde
Bir mezar taşı soğukluğuydu kelimeler
Buzdan bir sarkıt gibi saplı hala kafatasıma
Sızım sızım aklım ulan

Ben bu şiiri kaç sefer diriltiltim unuttur muyum ulan
İçinden cesetler geçiyordu bu şiirin hatırlıyorum
Cesetlere iç geçiriyordu bu şiir
Cesetler bile içinden geçiriyordu bu şiiri
Tabi ulan
Kaşarlanmış bir katilin ilk cinayetiymiş bu şiir
İhbar bile ettim o zaman
Ve o zamandan aklımda kalan
Ne zaman bir şiir öldürse bu seri şair
Açtığı çukur o ilk çukur gömdüğü şiir hala o ilk şiiridir
Böylece geçilsin zapta ulan

Taylan Umut Anar

Talihsiz Açıklama

Tam rüzgarı arkamıza alıyoruz
Önümüz uçurum
Balık olsak
Kanatlarımız çıkar
Dibinde Suyun
Vesselam

Taylan Umut Anar

Terminal Balistik

Bu sabah
Bir trenin makasında deprem
İstasyonlar devriliyor
Paldır küldür
Dört yanım sis
Üstüm pus
Güneş bela doğuruyor batıdan
Böyle güzel uyanmayacaktın
Adım adım süzülüyor kapıma
Gitmediğim yerler hiç
Bir yüzgeç turuncusu penceremde
Martılar masmavi aç
Açıkta dalgalar
Bir zemheri çiziyor sarı
Yeşiller yosun olmuş
Ve görmediğim renkler hiç
Gölgeni sevdim her saat on iki
Tetikteydim hiç düşmedim
Göç ediyorlardı bir umuttu
Vurulduysa kuşlarım
Gök yüzünden vuruldu
Bu kalabalığa hiç karışamadım
Karıştıramadım da yalnızlığımı
Telaşlıydılar ellerinde küreler
Vicdanları yerinde değildi
Belki ölüye sıkışmışlardı
Unutmuşlardı hatırlamayı
Belki zar zor öğrenmişlerdi
Belki daha kötüsü
Genç yaşta düştü çığlıklarım sokağa
Taş medreselerimde ihtiyar fısıltıları
Duymadığım şeyler hiç

Bu sabah
Bir yangının sirenindeyim
Avuçlarım dua
Damarlarım zehir
Ve karanlık bir haldeyim
Kan gibi sıcak kasavet
Bu sabah
Azar azar ağlıyorum her şeye
Ateşin düştüğü yerdeyim
Azar azar sönüyorum
Ve yanmadığım şeyler hiç
Saçları kırmızı bir sokak
Çilli duvarları yara bere
Ve kızılca kıyametler
Adın adın kopuyorum
Bulvarlarında çatırdayan
Kürek sesleriyle rüzgar
Bir mezar çukuru şimdi
Sanki sensiz gökyüzü

Böyle güzel gitmeyecektin
Ve kalmadığım şeyler hiç

Taylan Umut Anar

The Blue Mile

en çok ayağına sarılan dalganın arsız tuzu olmak isterdim
ve süzölüp adımlarına ömrünü arşınlamak ardın sıra
varsın güzel ayakların ayırsın beni vatanımdan
ayağını sürdüğün her yer mavidir bana

Taylan Umut Anar

Tilki Diyalogları

Aklımı yitirdim bu tilki diyaloglarında hesaplardan kitaplardan
Masa demek pazarlık demek yatmayalım mı artık yıl geç oldu
Bir papatyakırıklığı kaynat bir küpeçiçeği heveslendir bir sardunyaya toprak anlat
İyisi mi sen bana çirkin yüzünü göster çok cümle az ihtimal demek

Ve dağınıksa saçların, aşk
Uykumun gelmesi demek

Fil küçük dediysem aslanın gözbebeğine sığar demek
Da sığdıramaz gözüne korkuyu karanlıkta çünkü köstebek
Uçarım mı sandın merhametinden damda güvercin yürütünce
Kuşakanat yeter belki seni uçurmaya gökyüzü gerek

Artık yağmurum da ıslatmıyor seni
Şimdi bana ne desen
Biraz "git" demek

Bu tabuta ölümler gerek bana eşlik eder misin
Sen bilirsin ölüye ardından diriler de gerek
Kaç parçamı saklardin parçalandım desem
Sekiz omuz bir cenaze demek
Her cenaze toprağa biraz derinlik demek
Derinlikgökyüzünden biraz da özür dilemek

Ve aranıyorsa ellerim, ellerin
Ağlarda bir cambaz demek
Kıstırdımçukurundayalnız
Yansın ateşi akrebin
Kansız olmasın cesedime
Fiyakalı bir ölüm gerek

Taylan Umut Anar

Titrek Motto

Aldığımız nota itiraz edecek özgüvenimiz olmadı hiç
O yüzden
Hayatın bize fazladan puan vermiş olma olasılığı çok düşüktür zaten
Salla

Taylan Umut Anar

Toplu İntiharıdır Kelimelerin

Şiir
Toplu intiharıdır
Hüzünlü kelimelerin
Ve ne kadar tuhaf
Bu kadar zor olması
Hüzün taşımayan kelimelerle
Bir mutluluğu anlatabilmek

Taylan Umut Anar

Tutmayan Şiir

Hiç vermediğim sözleri tutmuşum
Ellerin diye
Oysa gözüm tutmuştu yeminlerini sımsıkı
Dilekler tutmuştum sır oldu
Sır tutmuşum bir süre dilek niyetine
Bu yeni bir tutku değil devam eden bir tutukluluk halidir olsa olsa
Birkaç aşk da tutukluk yaptım senden sonra
Yaranamadım da senden öncesine,
Şiirler tuttum ağızla
Beni yol tutar geri dönüşüm uzaksa
Benim yol tutuşum da iyidir ama
Ben karşı yolu tutarım ayrılıklarda
Çoğunlukla
Tutumluyum israfında duygusuzluğunun
Tutunamadım da hiç tutmayan şaheser romanlarında
Tut ki gece bile değil bir tutam güneş tutulması olsa
İzle şimdi iyi
İzle
Ellerimi kullanmadan bir
Tutuşma
Göstericem sana

Taylan Umut Anar

Umutma

Unutma
Çok taze baharlar yitirdik biz henüz yol başlarında
İşkence tezgahlarında
Kanatlar dokurken meleklerle
İhtiyar acılardan
Nur topu mutlulukları rehin bıraktık şeytanlara
Unutma

Unutma
Kaşarlanmış algıların kirlenmemiş çocuklarıydık inatla
Normal şartların en altında
Bol azotlu vurgunları
Değişmedik aşkın sarhoşluğuna
Hatta
Gönlümüz katlanamadığındandır aşka
Gözlerimiz görüyorsa hala
Unutma

Unutma
Hiç doğmamış cevaplarla geldik biz öksüz sorular kucağında
Hazla nefsin arafında
Umutken tükettiğimizin adı
Bütün küfürsüz ağızlarda
Tanrı nefrete başka isimler takmakta
Yetersiz bir insan sabrının
Tükenmez ilahî sarkacında.
Unutma.

Unutma
Ben unutmadım yeminimi
Daha huzurlu bir mutsuzluğa
Sen de nefreti unutma hiç
Cevapsızlığın piç zamanlarında
Sen de unutma
Umutma

Taylan Umut Anar

Üvey Şiirler

Seni
Şiirleri unutacak kadar
Çok sevmeliydim
Her cebimde bir şiir
Dört yanımda kırk şair
Şimdi

Her şiirin biraz
Üvey şairiyim
Şimdi

Taylan Umut Anar

Üvey Şiirler 2

Hala
Uzun tutuyorum nefesini aklımda
Havva'lanıyorsun ha bilime ka bilime
Sen
İlk'el ağrısısın yeni/k çağd'aşığımın
Ben bir heykeltraşın
Mutperest çağdışılığıym
Hağla bunu
Umutamadım

Aşk kapını bana
Bırak sevinegireyim
Sevilmediğim

Yalnızlıkla öldü seni öldürmeyi hiç istemedim
Yalanlılığım bana yetişti yetişecek

Elimi çabuk tut biraz
Zaman darılıyor
Geç kanıyorum
Sevdiğim

Taylan Umut Anar

Üvey Şiirler 3

Bir Allah'ın kulu yok/luğun da sanki
Allah sensizliğin ben kere belasını verdi
Tövbeme bozuk attım

Taylan Umut Anar

Üvey Şiirler 4

Dayandın mı dersen
Dayandım
Toprak çatılı kerpiç evlerin borana dayandığı gibi dayandım

Dayandım
Uyuz yemiş bir sokak köpeğinin şubata dayandığı gibi dayandım

Şeytana aşık olmuş bir meleğin günaha dayandığı gibi
İnsanın eline düşmüş şeytanın duaya dayandığı gibi
Dayandım

Dayandın mı dersen
Dayandım
Da yandım

Taylan Umut Anar

Üvey Şiirler 5

Senden sonrası tufan
Fırtına öncesi sensizlik

Taylan Umut Anar

Üvey Şiirler 6

Başkası çözmesin düğmelerini
Sana giydirdiğim şiirlerin
Avutmasınlar sesimi
Hüznümü üstünden çıkarmasınlar
Üşürsün
Çok üşürsün

Taylan Umut Anar

Üvey Şiirler 7

Bir anlamsızlığı olmalı

Taylan Umut Anar

Üvey Şiirler 8

İsa yanında havari kaygısındayım ben
Körlüğüm
Girdabına her akışında
Duygusundayım fedasının
Kızıl Deniz'in Musa'ya her bakışında
Gel mucize olalım birlik/te İbrahimce
Nuhça bir tufan olalım
Sertçe
Yiğitçe yüreklendirelim ölümü
Kerbela'da Hüseyince
Muhammed aşkına gel
Gel saklanalım
Sakıalım Allah aşkına

Taylan Umut Anar